

392R0684

20.3.92

EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI

N:o L 74/1

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 684/92,

annettu 16 päivänä maaliskuuta 1992,

yhteisistä säännöistä harjoitettaessa kansainvälistä henkilöliikennettä linja-autoilla

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 75 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo, että

perustamissopimuksen 75 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaan yhteisen liikennepolitiikan toteuttaminen edellyttää muun muassa sellaisten yhteisten sääntöjen antamista, joita sovelletaan kansainväliseen henkilöliikenteeseen maantiellä,

tällaisista yhteisistä säännöistä säädetään neuvoston asetuksissa N:o 117/66/ETY ⁽⁴⁾, (ETY) N:o 516/72 ⁽⁵⁾ ja (ETY) N:o 517/72 ⁽⁶⁾ eikä tämä asetus aseta kyseenalaiseksi näiden asetusten avulla saavutettua vapautumista,

palvelujen tarjoamisen vapaus on yhteisen liikennepolitiikan peruseriaate ja edellyttää, että kaikille jäsenvaltioiden liikenteenharjoittajille taataan pääsy kansainvälisille liikennemarkkinoille ilman kansallisuuteen tai sijoittautumispaikkaan perustuvaa syrjintää,

olisi säädettävä majoituksen sisältävän edestakaisliikenteen säännöllisen erityisliikenteen sekä tietyin satunnaisliikenteen tiettyjen edellytysten joustavasta järjestämisestä markkinoiden vaatimusten tyydyttämiseksi,

vaikka säännöllisen liikenteen ja majoituksen sisältävä edestakaisliikenne olisi säilyttävä luvanvaraisina, tietyt sääntöjä on kuitenkin muutettava, erityisesti lupien myöntämismenettelyjen osalta,

perustamissopimuksen kilpailusääntöjen noudattaminen on taattava,

hallinnollisia muodollisuuksia olisi mahdollisuuksien mukaan kevennettävä luopumatta kuitenkaan tarkastuk-

sista ja seuraamuksista, joilla taataan tämän asetuksen oikea soveltaminen;

jäsenvaltioiden tehtävänä on toteuttaa tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet; ja

tämän asetuksen soveltamista on seurattava komission antaman kertomuksen perusteella ja kaikkia tämän alan toimenpiteitä on tarkasteltava ottaen huomioon tämä kertomus,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I JAKSO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan sellaiseen kansainväliseen henkilöliikenteeseen, joka tapahtuu linja-autoilla yhteisön alueella ja jota harjoittavat toisen lukuun tai omaan lukuun jäsenvaltioon sen lainsäädännön mukaisesti sijoittautuneet liikenteenharjoittajat ja jonka harjoittamiseen käytetään kyseisessä jäsenvaltiossa rekisteröityjä ajoneuvoja, jotka ovat rakenteensa ja varustuksensa puolesta sopivia ja jotka on tarkoitettu kuljettamaan enemmän kuin yhdeksän henkilöä, mukaan lukien kuljettaja, sekä ajoneuvojen liikkumiseen tyhjinä tällaisen liikenteen yhteydessä.

Kuljetuksen keskeytyminen sen vuoksi, että osa matkasta tehdään toisella liikennevälineellä tai että ajoneuvoa vaihdetaan, ei vaikuta tämän asetuksen soveltamiseen.

2. Kun on kyseessä kuljetus, joka alkaa jäsenvaltiosta ja jonka määränpää on kolmas maa ja päinvastoin, tätä asetusta sovelletaan sen jäsenvaltion alueella tapahtuvaan matkan osaan, jossa matkustajia otetaan kyytiin tai jätetään kyydistä, sen jälkeen kun yhteisö ja kyseinen kolmas maa ovat tehneet tarvittavan sopimuksen.

3. Siihen asti kunnes yhteisön ja kyseisten kolmansien maiden välillä on tehty sopimus, tämä asetus ei vaikuta jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kahdenvälisissä sopimuksissa esiintyviin 2 kohdassa tarkoitettua liikennettä koskeviin säännöksiin. Jäsenvaltioiden on kuitenkin

⁽¹⁾ EYVL N:o C 120, 6.5.1987, s. 9,
EYVL N:o C 301, 26.11.1988, s. 5,
EYVL N:o C 31, 7.2.1989, s. 9

⁽²⁾ EYVL N:o C 94, 11.4.1988, s. 126

⁽³⁾ EYVL N:o C 356, 31.12.1987, s. 62

⁽⁴⁾ EYVL N:o 147, 9.8.1966, s. 2688/66

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 67, 20.3.1972, s. 13, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2778/78 (EYVL N:o L 333, 30.11.1978, s. 4).

⁽⁶⁾ EYVL N:o L 67, 20.3.1972, s. 19, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1301/78 (EYVL N:o L 158, 16.6.1978, s. 1).

pyrittävä mukauttamaan nämä sopimukset sen varmistamiseksi, että syrjimättömyysperiaatetta noudatetaan yhteisössä toimivien liikenteenharjoittajien välillä.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

1 Säännöllinen liikenne

1.1 Säännöllinen liikenne on liikennettä, jolla huolehditaan henkilöliikenteestä määrätyn väliajoin määrättyllä reitillä ja jolla matkustajia otetaan kyytiin ja jätetään kyydistä ennalta vahvistetuissa pysähdyspaikoissa. Säännöllinen liikenne on kaikkien käytettävissä ja siihen voi tarvittaessa liittyä pakollinen paikanvaraus.

1.2 Säännölliseksi liikenteeksi katsotaan samoin järjestäjästä riippumatta liikenne, jolla huolehditaan vain tiettyjen matkustajaryhmien kuljetuksesta ilman muita matkustajia, jos tällainen liikenne tapahtuu 1.1 kohdan mukaisissa olosuhteissa. Tällaista liikennettä kutsutaan jäljempänä ”säännölliseksi erityisliikenteeksi”.

Säännölliseen erityisliikenteeseen kuuluu erityisesti:

- a) kuljetukset työntekijöiden kodin ja työpaikan välillä,
- b) koululaisten ja opiskelijoiden kuljetukset kodin ja oppilaitoksen välillä,
- c) sotilaiden ja heidän perheidensä kuljetukset kotivaltion ja kasarmin sijaintipaikan välillä,
- d) kaupunkikuljetukset raja-alueilla.

Se seikka, että liikennejärjestelyjä voidaan muunnella käyttäjien vaihtelevien tarpeiden mukaan, ei muuta säännöllisen liikenteen luonnetta.

1.3 Väliaikaisen tai rinnakkaisliikenteen järjestämistä, joka palvelee samaa yleisöä kuin säännöllinen liikenne, lisäajoneuvojen ja lyhyempien väliaikojen käyttöä, tiettyjen pysähdyspaikkojen käytön lopettamista ja säännöllistä liikennettä palvelevien lisäpysähdysten käyttöönottoa koskevat samat säännöt kuin säännöllistä liikennettä.

2 Edestakaisliikenne

2.1 Edestakaisliikenne on liikennettä, jossa toistuvilla meno- ja paluumatkoilla kuljetetaan ennalta muodostettuja matkustajaryhmiä yhdestä lähtöpaikasta yhteen määräpaikkaan. Nämä menomatkan yhdessä suorittaneet matkustajaryhmät kuljetetaan myöhemmin takaisin lähtöpaikkaan. ”Lähtöpaikalla” ja ”määräpaikalla” tarkoitetaan paikkaa, josta matka alkaa, ja paikkaa johon se päättyy, mukaan luettuna ympäristö 50 kilometrin säteellä.

Lähtö- ja määräpaikan ulkopuolella ryhmiä voidaan ottaa korkeintaan kolmesta paikasta ja samoin niitä voidaan jättää korkeintaan kolmeen paikkaan.

Lähtö- ja määräpaikka sekä näiden lisäksi tulevat paikat, joissa matkustajia otetaan kyytiin tai jätetään kyydistä, voivat olla yhden tai useamman jäsenvaltion alueella.

2.2 Majoituksen sisältävään edestakaisliikenteeseen sisältyy kuljetuksen lisäksi majoitus ainakin 80 prosentille matkustajista joko aterioineen tai ilman niitä määräpaikassa ja tarvittaessa matkan aikana.

Matkustajien oleskelun määräpaikassa on kestettävä vähintään kaksi yötä.

Samaa sopimuskumppania edustava liikenteenharjoittajaryhmä voi tarjota majoituksen sisältävää edestakaisliikennettä ja matkustajat voivat:

- joko palata matkalta toisen, samaa liikenteenharjoittajaryhmää edustavan liikenteenharjoittajan kyydissä
- tai jatkaa matkaa toisen saman liikenteenharjoittajaryhmän liikenteenharjoittajan kuljettamana jonkun jäsenvaltion alueella.

Tällaisten liikenteenharjoittajien nimet ja matkan varrella olevat jatkoyhteyspaikat on ilmoitettava jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille niiden menettelyjen mukaisesti, jotka komissio määrittelee kuultuaan jäsenvaltioita.

2.3 Edellä 2 kohdan mukaisena ennalta muodostettuna ryhmänä pidetään ryhmää, jonka puolesta sijoittautumisvaltion sääntöjen mukaisesti vastuussa oleva toimielin tai henkilö on ottanut huolehtiakseen sopimuksen tekemisestä tai palvelujen yhteismaksusta tai on saanut kaikki varaukset ja maksut ennen lähtöä.

3 Satunnaisliikenne

3.1 Satunnaisliikenne on liikennettä, joka ei vastaa säännöllisen liikenteen eikä edestakaisliikenteen määritelmää.

Siihen kuuluu:

a) matkat, eli toisin sanoen liikenne, jossa samaa ajoneuvoa käytetään yhden tai useamman ennalta muodostetun matkustajaryhmän kuljetukseen, jossa jokainen ryhmä tuodaan takaisin lähtöpaikkaan;

b) liikenne,

— jossa kuljetetaan ennalta muodostettuja matkustajaryhmiä ja jolloin matkustajia ei tuoda takaisin lähtöpaikkoihinsa saman matkan aikana, sekä

— liikenne, silloin kun pysähdytään määräpaikassa, johon sisältyy myös majoitus tai muut turistipalvelut, jotka eivät liity kuljetukseen tai majoitukseen;

c) liikenne sellaisten erityistapahtumien yhteydessä, kuten seminaarien, konferenssien, kulttuuri- ja urheilutapahtumien, jotka eivät vastaa a ja b kohdan määritelmiä;

- d) tämän asetuksen liitteessä määritelty liikenne; sekä
- e) liikenne, joka ei vastaa a—d kohdan vaatimuksia, eli ”jäljelle jäävä liikenne”.

3.2 Edellä 3 kohdassa tarkoitettu ennalta muodostettu ryhmä on ryhmä,

- a) jonka puolesta sijoittautumisvaltion säännösten mukaisesti vastuussa oleva elin tai henkilö on ottanut huolehtiakseen sopimuksen tekemisestä tai palvelujen yhteismaksusta tai on saanut kaikki varaukset ja maksut ennen lähtöä; ja

b) joka koostuu

- joko vähintään kahdestatoista ihmisestä,
- tai henkilömäärästä, joka ilman kuljettajaa on vähintään 40 prosenttia ajoneuvon kapasiteetista.

3.3 Edellä 3 kohdassa tarkoitettu liikenne voi olla jossakin määrin toistuvaa olematta sen vuoksi muuta kuin satunnaisliikennettä.

3.4 Liikenteenharjoittajaryhmä, joka toimii saman sopimuskumppanin lukuun, voi harjoittaa satunnaisliikennettä, ja matkustajat voivat jatkaa matkaa toisen samaa liikenteenharjoittajaryhmää edustavan liikenteenharjoittajan kyydissä jonkun jäsenvaltion alueella.

Tällaisten liikenteenharjoittajien nimet ja matkan varrella olevat jatkoyhteyspaikat on ilmoitettava jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille tällaisten menettelyjen mukaisesti, jotka komissio määrittelee kuultuaan jäsenvaltioita.

4 Liikenne omaan lukuun

Liikenne omaan lukuun on liikennettä, jonka yritys järjestää omille työntekijöilleen tai yleishyödyllinen yhteisö jäsenilleen sosiaalisin tarkoituksin, jos:

- liikenne on vain yrityksen tai yhteisön tavantomaisen toiminnan lisäksi tulevaa toimintaa;
- liikenteeseen käytetyt ajoneuvot ovat yrityksen tai yhteisön omaisuutta tai yritys tai yhteisö on ostanut ne osamaksulla tai ne on hankittu pitkäaikaisella vuokrasopimuksella ja että yrityksen henkilökuntaan kuuluva tai yhteisön jäsen ajaa niitä.

3 artikla

Palvelujen tarjoamisen vapaus

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettu toisen lukuun liikennettä harjoittava liikenteenharjoittaja saa harjoittaa 2 artiklassa tarkoitettua liikennettä ilman kansallisuuteen tai sijoittautumisvaltion perustuvaa syrjintää, jos:

- hänellä on oikeus harjoittaa sijoittautumisvaltiossa säännöllistä, edestakais- tai satunnaisliikennettä linja-autolla;

- hän täyttää yhteisön säännösten mukaiset edellytykset kansallisen ja kansainvälisen maanteiden henkilöliikenteen harjoittajan ammattiin pääsystä;

- hän täyttää kuljettajiin ja ajoneuvoihin sovellettavien vaatimusten osalta tieliikenneturvallisuutta koskevat säännökset.

2. Edellä 1 artiklassa tarkoitettu omaan lukuun liikennettä harjoittava liikenteenharjoittaja saa harjoittaa 13 artiklassa tarkoitettua liikennettä ilman kansallisuuteen tai sijoittautumisvaltion perustuvaa syrjintää, jos:

- hänellä on oikeus harjoittaa sijoittautumisvaltiossa liikennettä linja-autoilla kansallisen lainsäädännön markkinoille pääsyä koskevien edellytysten mukaisesti;

- hän täyttää kuljettajiin ja ajoneuvoihin sovellettavien vaatimusten osalta tieliikenneturvallisuutta koskevat säännökset.

4 artikla

Markkinoille pääsy

1. Edellä 2 artiklan 2.2 kohdassa määritellyn majoituksen sisältävän edestakaisliikenteen sekä 2 artiklan 3.1 kohdan toisen alakohdan a, b, c ja d alakohdassa tarkoitettua satunnaisliikenteen harjoittaminen ei edellytä lupaa.

2. Edellä 2 artiklan 1.2 kohdan toisen alakohdan a, b, c ja d alakohdassa tarkoitettua säännöllisen erityisliikenteen harjoittaminen ei edellytä lupaa, jos järjestäjän ja liikenteenharjoittajan tekemä sopimus kattaa sen.

3. Tyhjien ajoneuvojen kuljettaminen 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua liikenteen yhteydessä ei myöskään edellytä lupaa.

4. Säännöllinen ja edestakaisliikenne, johon ei sisälly majoitusta, on luvanvaraista 5—10 artiklan mukaisesti. Edellä 2 artiklan 3.1 kohdan e alakohdassa määritelty jäljelle jäävä satunnaisliikenne sekä muu säännöllinen erityisliikenne kuin tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettu liikenne on luvanvaraista näiden artiklojen mukaisesti.

5. Omaan lukuun harjoitettavan liikenteen järjestämisestä säädetään 13 artiklassa.

II JAKSO

SÄÄNNÖLLINEN LIIKENNE JA EDESTAKAISLIIKENNE, JOHON EI SISÄLLY MAJOITUSTA, SEKÄ MUU LUVANVARAINEN LIIKENNE

5 artikla

Luvan laatu

1. Liikenneluvat annetaan liikenteenharjoittajan nimiin: tämä ei saa siirtää niitä kolmansille osapuolille. Luvan saanut liikenteenharjoittaja voi kuitenkin 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua viranomaisen suostumuksella hoitaa

liikennettä alihankkijana. Tässä tapauksessa luvassa on mainittava viimeksi mainitun nimi ja tämän asema alihankkijana. Alihankkijan on täytettävä 3 artiklan 1 kohdassa vahvistetut ehdot.

Jos yritykset toimivat yhdessä harjoittaakseen säännöllistä tai edestakaisliikennettä, johon ei sisälly majoitusta, lupa on annettava kaikkien yritysten nimissä. Lupa on annettava vastuulliselle yritykselle ja jäljennös siitä muille yrityksille. Luvassa on oltava kaikkien liikenteenharjoittajien nimet.

2. Säännöllisessä liikenteessä lupa on voimassa enintään viisi vuotta ja edestakaisliikenteessä, johon ei sisälly majoitusta, kaksi vuotta. Voimassaoloaikaa voidaan lyhentää joko hakijan pyynnöstä tai sellaisten jäsenvaltioiden viranomaisten keskinäisellä suostumuksella, joiden alueelta matkustajia otetaan kyytiin tai joiden alueelle matkustajia jätetään kyydistä.

3. Luvassa on eriteltävä seuraavat seikat:

- a) liikennemuoto,
- b) matkareitti, erityisesti mainittava lähtö- ja määräpaikka,
- c) voimassaoloaika,
- d) säännöllisen liikenteen osalta pysähdykset ja aikataulut.

4. Luvan on oltava sellaisen mallin mukainen, jonka komissio on vahvistanut jäsenvaltioita kuultuaan.

5. Lupa oikeuttaa sen haltijan tai haltijat hoitamaan säännöllistä liikennettä ja edestakaisliikennettä, johon ei sisälly majoitusta, kaikkien niiden jäsenvaltioiden alueilla, joiden kautta liikennereitit kulkevat.

6 artikla

Lupahakemusten esittäminen

1. Lupahakemukset esitetään sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jäljempänä "lupaviranomainen", jonka alueella lähtöpaikka sijaitsee.

Säännöllisen liikenteen ollessa kyseessä "lähtöpaikalla" tarkoitetaan yhtä terminaaaleista.

2. Hakemuksen on oltava sellaisen mallin mukainen, jonka komissio on vahvistanut jäsenvaltioita kuultuaan.

3. Luvan hakijan on annettava kaikki tärkeinä pitämänsä tai lupaviranomaisen pyytämät tiedot.

7 artikla

Lupamenettely

1. Lupa on annettava kaikkien niiden jäsenmaiden toimivaltaisten viranomaisten yhteisellä sopimuksella, joiden alueella matkustajia otetaan kyytiin tai jätetään kyydistä. Lupaviranomaisen on toimitettava hakemuksen jäljennös, jäljennökset kaikista muista asioista koskevista asiakirjoista sekä oma arvionsa edellä mainituille viranomaisille, sekä myös niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille

viranomaisille, joiden alueet ylitetään ottamatta matkustajia kyytiin tai jättämättä matkustajia kyydistä.

2. Niiden jäsenmaiden toimivaltaisten viranomaisten, joilta pyydetään suostumusta, on ilmoitettava kantansa lupaviranomaisille kahden kuukauden kuluessa. Tämä määräaika lasketaan lausuntopyynnön vastaanottopäivästä. Jos lupaviranomainen ei ole saanut vastausta tämän määräajan kuluessa, kyseisten viranomaisten katsotaan antaneen suostumuksensa.

Niiden jäsenvaltioiden viranomaiset, joiden alue ylitetään ottamatta matkustajia kyytiin tai jättämättä matkustajia kyydistä, voivat ilmoittaa lupaviranomaiselle huomautuksistaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun ajan kuluessa.

3. Jollei 7 ja 8 artiklassa toisin säädetä, lupaviranomaisten on tehtävä päätös hakemuksesta kolmen kuukauden kuluessa hakemuksen jättämispäivämäärästä.

4. a) Hakemus voidaan hylätä,

— jos hakija on kykenemätön harjoittamaan hakemuksen mukaista liikennettä niillä välineillä, jotka hänellä on käytössään,

— jos hakija ei aikaisemmin ole noudattanut kansallisia tai kansainvälisiä tieliikennesääntöksiä ja erityisesti kansainvälisen tieliikenteen lupaehtoja ja -vaatimuksia tai on vakavasti rikkonut tieturvallisuutta koskevia sääntöksiä, erityisesti ajoneuvoja ja kuljettajien ajo- ja lepoaikoja koskevia normeja;

— jos lupaehtoja ei ole noudatettu luvan uudistamista haettaessa.

b) Hakemus voidaan myös hylätä,

i) jos voidaan osoittaa, että kyseinen liikenne vaarantaisi suoraan luvan jo saaneen säännöllisen liikenteen toiminnan, paitsi niissä tapauksissa, joissa kyseistä säännöllistä liikennettä hoitaa vain yksi liikenteenharjoittaja tai liikenteenharjoittajien ryhmä;

ii) jos voidaan osoittaa, että kyseinen liikenne suoraan vaikuttaisi vakavasti vastaavan rautatieliikenteen elinkelpoisuuteen kyseisillä alueilla; tai

iii) jos osoittautuu, että sellainen liikenne, jota lupa koskee, on tarkoitettu harjoitettavaksi vain kaikkien kannattavimmilla yhteyksillä.

Liikenteenharjoittajan tarjoamat muita maantie- tai rautatieliikenteen harjoittajia alemmat hinnat tai se, että joku muu maantie- tai rautatieliikenteen harjoittaja jo harjoittaa liikennettä tällä yhteydellä, ei itsessään oikeuta hylkäämään lupaa.

5. Lupaviranomainen voi evätä luvan vain tämän asetuksen mukaisin perustein.

6. Jos 1 kohdassa tarkoitettu sopimusmenettely ei johda tulokseen, asia voidaan saattaa komissioon käsiteltäväksi 3 kohdassa säädetyssä määräajassa.

7. Kuultuaan kyseisiä jäsenvaltioita komissio tekee kuuden viikon kuluessa päätöksen, joka tulee voimaan kolmenkymmenen päivän kuluessa siitä, kun kyseiselle jäsenvaltiolle on ilmoitettu asiasta.

8. Komission päätöstä sovelletaan edelleen kunnes kyseisten jäsenmaiden kesken päästään sopimukseen.

9. Kun tässä artiklassa säädetty menettely on saatettu päätökseen, lupaviranomaisen on ilmoitettava päätöksestään 1 kohdassa tarkoitetuille viranomaisille ja lähetettävä heille tarvittaessa jäljennös luvasta; kauttakulkujäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat ilmoittaa, etteivät he halua tällaisia tietoja.

8 artikla

Lupien antaminen ja uudistaminen

1. Kun 7 artiklassa tarkoitetut menettelyt on saatettu päätökseen, lupaviranomaisen on annettava lupa tai hylätävä hakemus muodollisesti.

2. Päätös hakemuksen hylkäämisestä on perusteltava. Jäsenvaltioiden on taattava, että liikenteenharjoittajille annetaan, siinä tapauksessa, että hakemus hylätään, tilaisuus toteuttaa etujaan.

3. Mitä 7 kohdassa säädetään, sovelletaan soveltuvin osin luvan uusimista tai luvanvaraisen liikenteen ehtojen muutoksia koskeviin hakemuksiin.

Jos liikenteen harjoittamisen edellytykset muuttuvat vain vähän, erityisesti jos maksuja ja aikatauluja tarkistetaan, riittää, että lupaviranomainen toimittaa kyseiset tiedot vain muille jäsenvaltioille, joita asia koskee.

Kyseiset jäsenvaltiot voivat myös sopia, että lupaviranomainen päättää yksin kuljetusehtojen muutoksista.

9 artikla

Luvan raukeaminen

1. Säännölliseen liikenteeseen oikeuttava lupa raukeaa sen voimassaoloajan loputtua tai kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun lupaviranomainen on saanut luvanhaltijalta tiedon aikomuksesta lopettaa liikenne, edellä sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (ETY) N:o 1191/69 (1) soveltamista. Tällainen ilmoitus on perusteltava.

2. Jos tarvetta liikenteeseen ei enää ole, edellä 1 kohdassa tarkoitettu kausi lyhennetään yhteen kuukauteen.

3. Lupaviranomaisen on ilmoitettava luvan päättymisestä muiden asiassa osallisina olevien jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

(1) Julkisten palvelujen käsitteeseen rautatie-, maantie- ja sisävesiliikenteessä olennaisesti kuuluvia velvoitteita koskevista jäsenvaltioiden toimenpiteistä 26 päivänä kesäkuuta 1969 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1191/69, (EYVL N:o L 156, 28.6.1969, s. 1), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1893/91 (EYVL N:o L 169, 29.6.1991, s. 1).

4. Lupa edestakaisliikenteelle, johon ei sisälly majoitusta, raukeaa luvanhaltijan lupaviranomaiselle osoittamana päivänä.

5. Luvanhaltijan on ilmoitettava kyseistä liikennettä käyttäville liikenteen peruuttamisesta kuukautta aikaisemmin käyttämällä sopivaa julkista tiedotuskanavaa.

10 artikla

Liikenteenharjoittajien velvollisuudet

1. Muutoin kuin ylivoimaisen esteen sattuesssa, säännöllistä liikennettä harjoittavan liikenteenharjoittajan on luvan raukeamiseen asti toteutettava kaikki toimenpiteet sen varmistamiseksi, että liikenne, joka täyttää jatkuvuuden, säännöllisyyden ja välityskyvyn normit on toimivaltaisen viranomaisen 5 artiklan 3 kohdassa asetettujen edellytysten mukaista.

2. Liikenteenharjoittajan on esitettävä matkareitti, linja-auton pysähdykset, aikataulut, kuljetusmaksut ja -ehdot, ellei näistä ole säädetty lailla, tavalla, jolla varmistetaan tällaisen tiedon olevan kaikkien käyttäjien saatavilla.

3. Kyseisten jäsenvaltioiden on voitava yhteisellä sopimuksella ja luvanhaltijan suostumuksella muuttaa säännöllisen liikenteen toimintaolosuhteita, edellä sanotun kuitenkin rajoittamatta neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1191/69 soveltamista.

III JAKSO

SATUNNAISLIIKENNE, MAJOITUKSEN SISÄLTÄVÄ EDESTAKAISLIIKENNE JA MUU LIIKENNE, JOKA EI EDELLYTÄ LUPAA

11 artikla

Valvonta-asiakirja

1. Edellä 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua liikennettä harjoitettaessa vaaditaan valvonta-asiakirja.

2. Valvonta-asiakirja koostuu kuljetuskirjasta ja sen käännöksistä.

3. Liikenteenharjoittajan, joka harjoittaa satunnaisliikennettä ja majoituksen sisältävää edestakaisliikennettä, on täytettävä kuljetuskirja ennen jokaista matkaa.

4. Kuljetuskirjassa on oltava ainakin seuraavat tiedot:

- a) liikennemuoto;
- b) pääasiallinen matkareitti;
- c) majoituksen sisältävän edestakaisliikenteen kesto, lähtö- ja paluupäivät tai -päivät, lähtö- ja määräpaikka sekä matkustajien otto- ja jättöpaikat;
- d) kyseiset liikenteenharjoittajat.

5. Kuljetuskirjoja saa sen jäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta, missä liikenteenharjoittaja toimii, tai kyseisten viranomaisten nimittämältä toimielimeltä.

6. Kuultuaan jäsenvaltioita komissio antaa valvonta-asiakirjan mallin sekä yksityiskohtaiset säännöt sen käytöstä.

12 artikla

Paikalliset retket

Kansainvälisessä majoituksen sisältävässä edestakaisliikenteessä tai kansainvälisessä satunnaisliikenteessä liikenteenharjoittaja voi harjoittaa satunnaisliikennettä (paikalliset retket) muussa kuin sellaisessa jäsenvaltiossa, johon liikenteenharjoittaja on sijoittautunut.

Tällainen liikenne on tarkoitettu matkustajille, jotka eivät asu maassa ja jotka aikaisemmin jotain ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua kansainvälistä liikennettä harjoittava liikenteenharjoittaja on kuljettanut ja jotka on kuljettava takaisin saman liikenteenharjoittajan tai liikenteenharjoittajaryhmän samalla ajoneuvolla tai toisella ajoneuvolla.

IV JAKSO

LIIKENNE OMAAN LUKUUN

13 artikla

1. Edellä 2 artiklan 4 kohdassa määritelty maantieliikenne omaan lukuun perustuu todistuksiin ja sitä eivät koske mitkään lupajärjestelmät.

2. Muu kuin 2 artiklan 4 kohdassa määritelty tieliikenne omaan lukuun on luvanvaraista 5—10 artiklan mukaisesti.

3. Sen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten, jossa auto on rekisteröity, on annettava edellä 1 kohdassa tarkoitettut todistukset, jotka ovat voimassa koko matkan, mukaan lukien kauttakulku.

Niiden on oltava sellaisen mallin mukaisia, jonka komissio on vahvistanut jäsenvaltioita kuultuaan.

V JAKSO

VALVONTA JA SEURAAMUKSET

14 artikla

Matkaliput

1. Säännöllistä erityisliikennettä lukuun ottamatta säännöllisessä liikenteessä tai edestakaisliikenteessä on matkustajilla oltava koko matkan ajan joko henkilökohmainen tai ryhmämatkalippu, josta käy ilmi:

- lähtö- ja määräpaikka sekä tarpeen vaatiessa paluumatka;
- lipun voimassaoloaika;
- kuljetuksen hinta ja niiden matkustajien osalta, jotka ovat maksaneet majoituksesta, matkan kokonaishinta mukaan lukien majoitus, sekä majoitusta koskevat tiedot.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu matkalippu on esitettävä toimivaltaisen tarkastusviranomaisen pyynnöstä.

15 artikla

Tie- ja yritystarkastukset

1. Lupa tai valvonta-asiakirja on pidettävä ajoneuvossa ja se on esitettävä toimivaltaisen tarkastusviranomaisen pyynnöstä.

Edellä 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa sopimus tai sen oikeaksi todistettu jäljennös käy valvonta-asiakirjasta.

2. Kansainvälistä linja-autoliikennettä harjoittavien liikenteenharjoittajien on sallittava kaikki tarkastukset ja erityisesti ajo- ja lepoaikoja koskevat tarkastukset, jotka tehdään liikenteen asianmukaisen hoitamisen varmistamiseksi. Tätä asetusta sovellettaessa valvontaviranomaisilla on oikeus:

- a) tarkastaa yrityksen liikennettä koskevat asiakirjat;
- b) ottaa jäljennöksiä tai otteita edellä mainituista asiakirjoista;
- c) tutustua kaikkiin yrityksen tiloihin, alueeseen ja ajoneuvoihin;
- d) vaatia nähdäkseen asiakirjoissa tai tietokannassa olevia tietoja.

16 artikla

Keskinäinen avunanto

1. Jäsenvaltioiden on pyynnöstä annettava muille asiassa osallisina oleville jäsenvaltioille kaikki saatavissa olevat tiedot:

- toisen jäsenvaltion liikenteenharjoittajan tämän asetuksen säännösten ja muiden yhteisön sääntöjen rikkomisista niiden alueella harjoitettavan kansainvälisen linja-autoliikenteen osalta sekä niistä aiheutu-neista seuraamuksista;
- seuraamuksista, jotka johtuvat heidän omien liikenteenharjoittajiensa rikkomisista, jotka on tehty toisen jäsenvaltion alueella.

2. Lupaviranomaisen on peruutettava lupa, jos luvan haltija ei enää täytä niitä lupaedellytyksiä, joiden perusteella tämän asetuksen mukainen lupa on annettu, jos jäsenvaltio, johon yritys on sijoittautunut, sitä pyytää. Viranomaisen on välittömästi ilmoitettava tästä kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

3. Jäsenvaltioiden lupaviranomaisten on estettävä liikenteenharjoittajaa harjoittamasta tämän asetuksen mukaista kansainvälistä henkilöliikennettä, jos liikenteenharjoittaja on toistuvasti vakavasti rikkonut tieturvallisuussääntöksiä ja erityisesti niitä sääntöksiä, jotka koskevat ajoneuvoja ja kuljettajien ajo- ja lepoaikoja.

VI JAKSO

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

17 artikla

Siirtymäsäännös

Tämän asetuksen voimaantulopäivänä olemassa olevat luvat ovat edelleen voimassa, kunnes tällaisten lupien voimassaoloaika päättyy, jos kyseinen liikenne edellyttää lupaa.

18 artikla

Jäsenvaltioiden väliset sopimukset

1. Jäsenvaltiot voivat tehdä kahdenvälisiä ja monenvälisiä sopimuksia tämän asetuksen mukaisen liikenteen vapauttamisesta edelleen, erityisesti niiltä osin, kuin ne koskevat lupajärjestelmää ja valvonta-asiakirjojen yksinkertaistamista tai poistamista.
2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista 1 kohdan mukaan tehdyistä sopimuksista.

19 artikla

Täytäntöönpano

Jäsenvaltioiden on 1 päivään kesäkuuta 1992 mennessä ja kuultuaan komissiota toteutettava tämän asetuksen täytän-

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 16 päivänä maaliskuuta 1992.

töönpanon edellyttämät toimenpiteet ja ilmoitettava niistä komissiolle.

Jäsenvaltioiden on toteutettava erityisesti toimenpiteet, jotka koskevat valvontakeinoja sekä mahdollisiin rikkomisiin sovellettavia seuraamuksia. Niiden on varmistettava, että kaikkia toimenpiteitä sovelletaan ilman kansallisuuteen tai liikenteenharjoittajan sijoittautumispaikkaan perustuvaa syrjintää.

20 artikla

Komission kertomus ja ehdotus

1. Komissio antaa neuvostolle 1 päivään heinäkuuta 1995 mennessä kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta. Se antaa 1 päivään tammikuuta 1996 mennessä neuvostolle menettelyn yksinkertaistamista koskevan ehdotuksen asetukseksi, joka sisältää kertomukseen sisältyvien päätelmien perusteella tehtävän lupien poistamisen.
2. Neuvosto päättää 1 kohdassa tarkoitettusta komission ehdotuksesta määräenemmistöllä 1 päivään tammikuuta 1997 mennessä.

21 artikla

Kumoaminen

1. Tällä asetuksella kumotaan asetukset 117/66/ETY, (ETY) N:o 516/72 ja (ETY) N:o 517/72.
2. Viittauksia kumottuihin asetuksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen.

22 artikla

Voimaantulo ja hakemus

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä kesäkuuta 1992.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Jorge BRAGA DE MACEDO

*LIITE***Asetuksen 2 artiklan 3.1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu liikenne**

Tähän liikenteeseen luetaan:

1. Matkat suljetuin ovin, toisin sanoen käyttämällä samaa ajoneuvoa kuljetetaan samaa matkustajaryhmää koko matkan ajan ja tuodaan se takaisin lähtöpaikkaan.
 2. Liikenne täydellä kuormalla lähtöpaikasta määräpaikkaan ja sitä seuraava paluumatka tyhjänä ajoneuvon lähtöpaikkaan.
 3. Liikenne, jota edeltää matka tyhjänä yhdestä jäsenvaltiosta toiseen ja jonka alueella matkustajia otetaan kyytiin edellyttäen, että nämä matkustajat:
 - on ryhmitelty kuljetussopimusten mukaisesti ennen saapumistaan maahan, josta heidät otetaan mukaan;
 - sama liikenteenharjoittaja on tuonut heidät aikaisemmin, 2 kohdan mukaisten edellytysten mukaan, maahan, mistä heidät taas otetaan mukaan ja kuljetetaan siitä maasta; tai
 - on kutsuttu toiseen jäsenmaahan siten, että kuljetusmaksut maksaa kutsuja. Matkustajien on muodostettava yhtenäinen ryhmä, jota ei ole koottu vain kyseistä matkaa varten.
-